

I tidens fylde

April 2005, 2. årgang

Påsketiden 2005

Å leve et påskeliv

Saker av interesse:

- Hva lærer Kirken oss om kirken?
- Påskens betydning for tro og liv
- Første gudstjeneste på nytt sted
- Helgendager i april

Kristus oppstod!
Kristus lever!
Kristus regjerer!

Denne gamle kristne hilsen gir uttrykk for hva som er grunnlaget for hele den kristne tro.

Å redusere det faktum at Jesus oppstod av graven "den tredje dag" til fromt eventyr, til følelser eller psykologi, reduserer Kirken til et galehus (for det må da være galenskap å tviholde på det som bare er en fiksjon) eller et møtested for håpløse drømmere (for det er ikke mye håp å finne i det å leve på drømmer, om de er aldri så fromme).

St. Paulus slår faktisk fast at dersom Jesus ikke er stått opp, er diagnosen enda mer kritisk enn galenskap eller håpløst drømmeri: "Men er ikke Kristus oppstått, da har dere en unyttig tro, og da er dere ennå deres synder. Da er også de fortapt som er sovnet inn i Kristus. Har vi bare dette liv satt vårt håp til Kristus, da er vi de ynkværdigste av alle mennesker" (se 1 Kor 15,17-19).

Å forbli i synd, det er kort sagt å forbli i den tilstand der godhet og sannhet - ja, tro, håp og kjærlighet er stengt ute. For å forbli i synd, er å holde fast på en tilværelse uten Gud!

"Men nå er Kristus oppstått fra de døde," roper apostelen ut: og han nevner navnene på flere av dem som så Herren i etterkant av hendelsene på skemorgen. Med det vil han si: dersom dere ikke tror det utrolige, så spør en av dem som så ham ("mer enn femhundre på én gang," 1 Kor 15,6).

Dersom hele 500 mennesker vitner samstemt om samme sak, er det etter min mening overdreven skeptisisme å fastholde at hele gjengen

farer med "løgn og forbannet dikt," for å si det med eventyrene våre.

Kristi oppstandelse. Det faktum at Han lever og råder, er relevant både for våre tanker om døden, men like viktig: for vårt liv her og nå.

Det er en forfatter som har kalt Påskedagen "Den dagen da døden døde." Det faktum at Jesus stod opp fra graven, innebar en seier over menneskets felles fiende: døden - ikke bare som en slags lang søvn - men den endelige atskillelse fra Gud og fra all kjærlighet, godhet og sannhet!

Å leve i det fellesskap som hører Herren til (det er det ordet 'kirke' faktisk betyr), er å leve i lys av og på grunnlag av oppstandelsen: Å bli døpt, er å gå fra død til liv. Å få tilgivelse i Skriftemålet, er å holde fast på dette livet, selv om dødskreftene fremdeles vinner enkelte slag. Å motta Herrens legeme og blod i nattverden er å la Livet selv få ta bolig i våre egne liv. (forts. neste side)

I dette nummeret:

Å leve et påskeliv	1-2
Fra bønneboken: påsketiden	2
Å ta i bruk ny kirke	3
Regina Cæli	3
Kirkens hellige tro:	3
Fra Primstaven	5-6
Kalendarium	7

Fra bønnebogen: Påsketiden

Etter at Kirken nå har fastet i 40 dager, vi ha full fest i hele 50 dager!

Hver søndag i Kirkens år, er en feiring av Herrens oppstandelse. I motsetning til den jødiske ukekalendar, feirer Kirken ikke først hviledagen for å minnes hvordan Gud Herren hvilte etter å ha skapt himmelen og jorden, dyr og mennesker, og alt var "såre godt."

Den kristne Kirke feirer "den første dag i uken," den dag da Herren stod opp fra de døde. Den dag romerne kalte "Solens dag," og som for de kristne fikk peke på Ham som gjestet oss som "*en soloppgang fra det høye, for å lyse for dem som sitter i mørke og døds-skykke og føre våre føtter på livets vei*" (fra Benedictus, Sakarjas lovsang - som synges under Kirkens morgensang, Laudes).

Samtidig som søndagen er ukens første dag (det var den også i norske kalendere til slutten av 60-tallet), er den også ukens 8 dag: den dag som foregriper Guds tidsregning: evigheten.

Å leve et Påskeliv (forts.)

Og å høre Herrens Ord er å lytte til hans egen røst om hva han ønsker for livene våre.

Å leve et påskeliv, er å leve et liv som er preget av det faktum at Kristus er oppstått. Kristus lever og Kristus regjerer!

Det vil faktisk si at vi i mange henseende må leve stikk motsatt av de idealer vi møter rundt oss. Å leve et påskeliv vil si å være preget av hva Gud har satt som rett, verdig, aktverdig - og derfor er et korrektiv til mye av de verdier

I jødedommen er tallet 7 regnet som et hellig tall. Sabbaten feires som allerede sagt, den 7 dagen i uken.

Dagen etter den syvende sabbaten etter påskefesten (det blir 50 dager etter påske - Pentekoste, eller pinsen, som vi kaller denne festen), feiret jødene festen for at Gud Herren hadde gitt dem Loven på Sinaifjellet; han som hadde frelst sitt folk fra slaveri og død, bekrefte nå utfrielsen, og gjorde folket til Guds folk idet han gav dem lover for livet og regler for gudstjenestene. "Dere skal være hellige, for Jeg er hellig!"

Men for jødene var også pinsen en fest da de feiret at innhøstingen av årets første avling var ferdig.

Den jødiske feiring er bakgrunnen for Kirkens feiring. I 7 dager til ende feirer Kirken påsken; at Jesus døde for vår skyld for å sone vår synd og ulydighet, og at Han stod opp for å gi oss del i nytt liv og gjøre oss rettferdige for Gud.

Hele påskeuken bærer påskedagens spesielle preg. I 7 ganger 7

dager bærer presten hvite messeklær i yr glede over påskebudskapet - og den 50'ende dagen feier vi Guds bekræftelse på påskens under: Han sender sin Helligånd. Nå er ikke loven lenger først og fremst skrevet på tavler, men i risset inn i hjerter som er blitt gjort levende gjennom Den Hellige Ånd.

Det som hendte Moses på Sinaifjellet, bar bud om det som gikk i oppfyllelse i Jerusalem: det gudsfolket Jesus hadde utvalgt, som med sine representanter Maria og Johannes ble født ved foten av korset, ble nå døpt, fikk talens bruk og ble en synlig realitet.

Denne Kirken er det som år etter år fremdeles feirer påsken 50 dager til ende. Det gjør vi, ikke bare for å holde minnet levende om "forna da`r," men fordi Kirken fremdeles er Guds folk, dører, salver, tilgir, forkynner og gir liv på Guds vegne.

Bli med å feire! Møt opp til gudstjeneste og messe - i påsketid som hver søndag. Guds velgjerninger er ikke gått ut på dato!

og tanker om hva som er rett og galt i samfunnet ellers. Ikke rart det virker provoserende! Ikke rart mange kristne blir stemplet som bakstreverske "mørkemenn"? Det snakkes mye om kjærlighet, men kjærlighet og sannhet kan ikke skilles og å leve hver for seg!

Å leve et påskeliv innebærer å leve med Jesus Kristus og alle helgene som eksempler: de har vist oss at livet har verdi fordi Gud har gitt oss liv. Kjærligheten er rik fordi den retter seg mot andre, mer enn hva vi kan få ut av den.

Det kan se ut som det å leve et påskeliv er å leve "over evne." Og det er slik... vel og merke dersom vi ønsker å leve påskelivet uten Guds nåde og Guds hjelp.

Kristus stod opp! Kristus lever! Kristus regjerer!

Når Jesus får slippe til i livene våre, når han som er Livet får prege livene våre og når det er han som får sette grense for hva som er rett og galt, godt og ondt... da kan vi leve et Påskeliv. Gud til ære og mennesker til gagn. God Påske!

Å ta i bruk en ny kirke

I forrige nummer stod det en artikkel om at Sta.Sunniva misjon skulle flytte på seg: fra Erik Pontoppidansgate til Haugesvei. Palmesøndagens messe ble den første messe feiret på nytt sted.

Sjøfarendes aldershjem

Fader Tom Hængsle celebrant, mens menighetens administrator, fader Erik Andreas Holth, gjorde tjeneste som alterdiakon.

Vårt nye gudstjenesterom er stort; det står i en oversikt over kirker i Hordaland, at kapellet faktisk kan romme 100 sjeler. Nå har vi av praktiske årsaker snudd et par av benkene, slik at vi har fått laget til en liten "barnekirke" der bakerst i kirkelokalet - i tillegg til et lite sakristi.

Regina Cæli som brukes fra Påskedag til Pinsedag

Har du lurt på hvorfor kirkeklokkene ringer 3x3 slag ved slutten på gudstjenesten? Da jeg var gutt, forklarte min mormor meg at det ble ringt til ære for Tre-enigheten: tre slag for Faderen, tre slag for Sønnen og tre slag for Den Hellige Ånd.

Først senere oppdaget jeg at om dette var en from tolkning, var den ikke nødvendigvis riktig - historisk sett. De tre ganger tre slagene har sin opprinnelse fra katolsk tid, og var s l e r d e n s å k a l t e "Angelusbønnen." "Angelus" skulle bes, og blir i katolske land fremdeles bedt, kl 6 om morgenen

Selv om barna er med under størstedelen av messen, har de med dette muligheten til å sitte å tegne under prekenen.

Palmesøndagsprosesjon (foto: Ronny Heimli)

Ved inngangsdøren til kapellet har vi satt en liten skål med vievann; når en trer inn i Kirken, skjer det på grunnlag av dåpen. Derfor tegner vi oss med korstegnet, etter å ha dypet fingrene i hellig vann. På alteret brenner det 6 lys som omkranser krusifikset (tegnet av en nevø av den berømte Ole Bull): dette er den kristne kirkes 7-armede lysestake, og et symbol på at løftene i Det gamle testamentet nå er gått i oppfyllelse i og ved Jesus Kristus.

(der en mintes oppstandelsen), 12 om formiddagen (der en mintes korsfestelsen) og kl 6 om ettermiddagen (der en mintes inkarnasjonen).

Angelusbønnen består først og fremst av Engelens hilsen til den salige Jomfru Maria om at hun skal bli svanger og føde Guds Sønn.

I påsketiden bes i stedet følgende bønn, der fokus rettes mot Herrens oppstandelse:

V: Fryd deg, himmelens dronning. Halleluja.

I skrivende stund har vi feiret flere gudstjenester også i etterkant av Palmesøndagen. Det er klart det tar tid å vende seg til et nytt lokale. Men inspirerende er det så absolutt. Her er det plass!

Alteret (foto: Ronny Heimli)

Kom da vel! Bli med oss i møte med Herren! Han kommer til oss i altersakrament og i ordet sitt. Når han får fylle oss med sitt nærvær, da tjener det nye kirkerommet sin hensikt.

Hver søndag feires messen - i tillegg til enkelte av Kirkens øvrige festdager. Du finner oversikten på siste side i dette menighetsbladet!

S: For han som du ble verdig til å bære. Halleluja.

V: Han er oppstanden, slik han har sagt. Halleluja.

S: Be til Gud for oss. Halleluja.

V: Gled deg og jubel, Jomfru Maria. Halleluja.

S: For Herren er sannelig oppstanden. Halleluja.

La oss be: Gud, du har ved din Sønn, vår Herre Jesu Kristi oppstandelse frydet verden. Gi oss i nåde, ved hans mor, Jomfru Marias forbønn, å oppnå det evige livets gleder. Ved ham, Kristus, vår Herre. Amen.

Kirkens hellige tro av fr. Erik Andreas

5. Kirken

Forrige nummer artikkel om Kirkens tro, handlet om den salige Jomfru Maria.

I Kirkens overlevering har Jomfru Maria fungert som et bilde på Kirken. Det er ikke så vanskelig å tenke seg hvorfor: Den hellige Jomfru gav rom for Jesus i sitt morsliv og hun fødte ham. Kirken bærer også Kristus i, med og under Ordet og Sakramentene som synlige tegn, og i dåpen blir nye mennesker født på nytt som Guds barn.

Vi skal ikke her gå mer inn på sammenligningen mellom Guds Mor og Kirken, men konstantere at det mellom disse to eksisterer en sterk og tett forbindelse (Den romerskkatolske kirkes kirkemøte, kalt Vaticanum II, omtaler Jomfru Maria nettopp i sin avhandling om Kirken, "Lumen Gentium").

Kirken er derfor intimt knyttet til mysteriet rundt Treenigheten; Gud som Fader, Sønn og Helligånd (se Ef 5,32). Den store forkynner Johannes Chryostomos (som betyr Gullmunn på norsk) kaller faktisk Kirken som "skattkammeret som huser Guds utsigelige mysterier."

I Skriften og tradisjonen beskrives Kirken med mange bilder og symboler som bare indirekte forteller hva Kirken er - for vi finner ikke et begrep som fullt ut treffer "innertieren."

Den hellige skrift beskriver Kirken med navn som "Kristi legeme," "Guds folk," "Guds husfolk," "Guds tempel," "et kongelig presteskap," "Kristi brud" og "Guds vingård."

Tradisjonen Kirken videre som episkopal etter sin oppbygning (det vil si at Kirken ledes og betjenes av biskoper, med hjelp av presteskapet). Kirken skal bære

seg selv frem for Gud i bønn, i påkallelse og i takk - og som Guds folk representere hele Guds skaperverk. Slik kan Kirken kalles prestelig (en prest er en som offer).

Dette offer kan bare bæres frem i åndelig forstand (men like fullt virkelig - ellers blir det bare skuespill) da den som står som den egentlige prest, er Herren Jesus Kristus selv. Kirken er knyttet til Hans offer ved Den Hellige Ånd. Kirken er et samfunn av døpte, troende mennesker - fra alle steder og fra alle tider.

Kirken er derfor ikke bare et menneskelig fellesskap - en interesseorganisasjon for folk med samme overbevisning. Kirken er grunnfestet i Gud selv og hans kall og utvelgelse. Allerede i Den gamle pakt (og i Det gamle testamentet) ble Kirken forkynt som det kommende gudsfolket, da Gud skulle grunnlegge sitt folk av mennesker fra alle stammer, riker og folkeslag (se Jes 2,2 og Jer 31,31).

Dette gikk i oppfyllelse og ble en realitet da Jesus ble kjøtt og blod, forkynnelsen av evangeliet, utvelgelsen av de 12 apostler, innstiftelsen av Nattverden, hans død på korset, oppstandelsen "den tredje dag" og ved å sende Helligånden Pinsedagen for å gjøre Kirken hellig, og for å utruste apostlene for deres oppgave som forkynnere, ledere og grunnleggere av menigheter.

Kirken er derfor både synlig og usynlig. Den er synlig, for den kan sees, en kan delta på gudstjenester, høre forkynnelsen, motta sakramentene. Kirkens oppbygning er synlig nok; med biskoper, prester og diakoner som ledere og tjenere for et stort folk.

Videre har Kirken en tro som forkynnes offentlig, og den har regler

som skal følges for hvordan vi skal leve som kristne, hva som er rett og galt.

På den annen side, er Kirken usynlig; vi kan ikke se Kirkens enhet med Jesus, som et hode er ett med kroppen. Selv om vi kan se og observere den delen av Kirken som lengter, ber og ser frem mot Herrens gjenkomst, så kan vi ikke se den delen av Kirken som allerede nå feirer gudstjeneste i Guds nærhet - det vi kaller himmelen.

Vi må holde fast Kirken som både synlig og usynlig. Den er ikke bare "en idealistisk forening" eller "en organisasjon," men den ei heller kun "et usynlig fellesskap."

Vi gjør derfor best i å sette et skille mellom å kalle Kirken for "usynlig" og "skjult."

Som allerede sagt er Kirken ikke bare usynlig, men har en synlig side vi ser og kan forholde oss til. Like fullt kan en med rett si at Kirken har en "skjult side": før Herren Jesus Kristus kommer igjen "for å dømme levende og døde," består den jordiske kirke både av botferdige og ubotferdige. Hvem som skal tåle møtet med Kristus når han kommer igjen som Konge, er det ikke gitt oss mennesker å vite ennå.

Kirken må like fullt utføre den oppgave Herren har betrodd den: å gå til allverdens folkeslag, og å gjøre til disipler ved ådøpe i Fadrens og Sønnens og Den Hellige Ånds navn, og å lære dem å holde alt det Han har befalt. (forts. neste nummer)

Et utvalg fra primstaven - for april

4. april: St. Isidor, biskop og kirkelærer

Den hellige Isidor ble født nær Sevilla i Spania omkring år 560. Han ble med tiden biskop i sin hjemby, og viste seg som et flittig og godt utdannet skribent. Det han skrev var rettet mot å gi presteskapet et best mulig utdanning; gjennom håndbøker i liturgi, historie og i teologi. Mye på grunn av disse håndbøkene, har vi kunnskap om den særegne spanske liturgien, den såkalte mozarabiske liturgi.

Kollektbønn: Gud, du som i ditt forsyn sendte din biskop Isidor til å lede ditt folk på den evige frelses vei, vi ber deg: måtte ham som lærte oss Kirkens tro på jorderik, få bære vår sak frem for din trone i ditt himmelske rike. Ved vår Herre Jesus Kristus, din Sønn, som lever og råder med deg i Helligåndens enhet, Gud fra evighet og til evighet.

6. april: St. Sixtus, pave og martyr

Det er ikke mye vi vet om Sixtus I (for å skille ham fra Sixtus II, som minnes den 6. august). I gamle lister, er han nevnt som St. Peters 6. etterfølger, og kirkehistorikeren Eusebius forteller at han satt på Peters stol i 10 år; et pontifikat som endte i 126. Det er derimot usikkert om han led martyrdøden. Det tillegges ham å ha bestemt at det bare er medlemmer av kleresiet som får røre de kar som skal brukes under eukaristien, og at legfolket skulle synges Sanctus sammen med presten under feiringen av messen.

Kollektbønn: Himmelske Fader, du som har grunnlagt din Kirke på apostlenes faste klippe og aldri lar dødrickets porter få makt over hen-

ne. Vi ber deg: Giv henne, på forbønn av den hellige Sixtus, å stå urokkelig fast ved Sannheten og å motta evig fred under din beskyttelse. Ved vår Herre Jesus Kristus...

11. april: St. Leo den store, pave og kirkelærer

Den gamle festdagen for pave Leo, kalt den store, er 11. april. I dag er hans dag lagt til den 11. november. Leo ble valgt til pave i 440, og har fått sitt tilnavn for sitt ry som en glimrende predikant og en iherdig forsvarer for Kirkens tro på Kristi guddommelige og menneskelige natur (Konsilet i Kalkedon). Leo døde i 461, etter å ha sett byen ødelegges av vandalene.

Kollektbønn: Himmelske Fader, du som har grunnlagt din Kirke på apostlenes faste klippe og aldri lar dødrickets porter få makt over henne. V ber deg: Giv henne, på den hellige Leos forbønn, å stå urokkelig fast ved Sannheten og å motta evig fred under din beskyttelse. Ved vår Herre Jesus Kristus...

14. april: Justin Martyr

St. Justin bærer sitt endelikt som navn og ærestittel. Han ble pisket og halshugget under i 165 under Markus Aurelius' tid som keiser. Justin var utdannet filosof, men fant først svaret på de største spørsmål i den kristne tro. Som en av Kirkens første og største apologeter (troforsvarere) underviste han i Kirkens tro. Han har etterlatt seg to skrifter: en apologi, og et brev til jøden Tryfon, der han forsvarer den kristne tro mot jødiske motforestillinger. Livet kan oppsummeres i hans egne ord: "Det er vår plikt å gjøre vår tro kjent, ellers pådrar vi oss den skyld og straff de gjør som er likegyldige."

Kollektbønn: Evige Gud, du som ved korsets dårskap gav din martyr Justin en dyp innsikt i Kristi mysterium. Vi ber deg: hør hans bønn og hjelp oss å stå imot vranglærers vindpust og å holde fast ved Sannheten, sin Sønn, Jesus Kristus, vår Herre, som med deg lever og råder i Helligåndens enhet. Sann Gud fra evighet og til evighet.

16. april: St. Magnus Orknøyjarl, martyr

I Kirkwall på Orknøyene står den dag i dag katedralen der St. Magnus ble stedd til hvile av sin nevø, Ragvald jarl.

St. Magnus var sønnesønn av Torfinn Sigurdsson jarl, og skulle dele herredømme over Orknøyene sammen med sin fetter, Håkon Pålsson. Det oppstod strid mellom partene, og på et forliksmøte fant høvdingene ut at en av de to måtte drepes. Orkneyinga Saga beskriver Magnus som en gudfryktig og hellig person, og etter hans fromme død (1115), skjedde det jærtegn ved graven hans. Han ble helligkåret allerede i 1135. I følge helgenkalenderen for Nidaros Erkebispesete, feires hans himmelske fødselsdag den 16. april, mens hans overføring til katedralen feires den 13. desember.

Kollektbønn: Allmektige Gud, du som kommer oss i hu vår svakhet. Giv at forbønnen fra den velsignede martyr Magnus må være oss til beskyttelse, vi som tynges ned av frukten av våre gjerninger. Ved vår Herre Jesus Kristus, din Sønn, som med deg lever og råder i Helligåndens enhet. Sann Gud fra evighet og til evighet.

Et utvalg fortsettelse fra forrige side

21. april: St. Anselm av Canterbury, biskop og kirkelærer

Den hellige Anselm normanner. Han ble født i Piermon- te i år 1033 og oppdratt som benediktinermunk i klosteret Le Bec. Han ble erkebiskop av Canterbury i årene etter at Willhelm Erobreren hadde inntatt England (1066). Som mange kirkefyrster på denne tiden, kjempet han for kirkens selvstendighet i forhold til kongemakten, og to ganger ble han drevet i landflyktighet. Han er kjent for sitt skrift "Cur Deus Homo" - en filosofisk bok om hvorfor Gud ble menneske, og i sitt skrift Proslogion, fører han bevis for Guds eksistens (det såkalte odontologiske gudsbevis). Anselm døde i 1109.

23. april: St. Georg, soldat og martyr

Enhver speider kjenner til St. Georg. Georgsdagen feires med opptog, brask og bram. Temaet er kampen mot det og den onde - symbolisert i Georgs kamp mot dragen. Allerede på 300-tallet ble St. Georg æret som martyr i Lydda i Palestina. Der ble det oppført en kirke til ære for ham. St. Georgskulten ble tidlig spredt både i øst og vest. Han regnes som Englands forsvarer, og er fra tidlig av regnet som skytshelgen for soldater. For etter tradisjonen var Georg soldat. Han led martyrdøden, kanskje da nettopp i Lydda - etter sigende under keiser Diokletian i 303.

Kollektbønn: Gud, du som gleder oss ved din salige Georgs fortjener og forbønn. Vi ber deg: miskunn deg over oss, og giv oss på hans forbønn den hjelp vi trenger i vår kamp mot den onde fiende. Ved Jesus Kristus...

25. april: St. Markus, evangelist og martyr

Evangeliet etter St. Markus er etter all sannsynlighet det eldste av de fire evangeliene. Dette skriftet ble skrevet i Rom, og gjengir, og gjengir Peters prekener og minner. Markus fulgte St. Paulus på hans første misjonsreise, og kom etter hvert til Rom, men han var fra Jerusalem, og hans mor åpnet sitt hjem for menigheten der. Kirken i Alexandria ærer den hellige Markus som sin grunnlegger. Først på 1000-tallet ble festen til ære for St. Markus feiret i Vestkirken, slik han da lenge hadde vært det i Østkirken.

Kollektbønn: Allmektige Gud, du som har opplært din hellige Kirke i den himmelske lære ved hjelp av Markus, din evangelist. Vi ber deg: gi oss nåde til å stå fast ved evangeliets lære, og ikke la oss drive med av all falske lærers vinder. Ved vår Herre Jesus Kristus...

29. april: St. Katharina av Siena, jomfru og kirkelærer

Katharina ble født i Siena i 1347. Allerede som barn sluttet hun seg til Dominikanernes 3. orden, de såkalte legdominikanere. I kjærlighet til Gud og sin neste, arbeidet hun utrettelig for de syke og fattige, for pavens tilbakevenden til Rom fra Avignon og for å fornye ordenslivet i Kirken. Hun døde i 1380. Ved siden av den hellige Terese av Avila, er Katharina den eneste kvinne som har fått tittelen 'kirkelærer.'

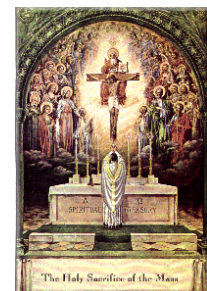
Kollektbønn: Allmektige Gud, vi ber deg: giv at vi som her feier din jomfru Katharinas himmelske fødselsdag, ikke bare må feire hennes minne, men også få kraft til å etterligne hennes gudsfryktighet. Ved Jesus Kristus...

Torsdag etter Treenighetsfesten; Festen for Herrens legeme og blod, Corpus Christi

Denne festen er relativt ny i Kirken, og feires først og fremst i Vestkirken. Den ble innstiftet så sent som i 1264 som en takksigelse for den hellige nattverd, eller eukaristien. St. Thomas Aquinas forfattet både messen og tidebønnene som skulle brukes den dagen. Tema for dagen er Jesu Kristi realpresens; det vil si at brødet og vinen ved Helligåndens virken virkelig blir Herrens legeme og blod - under skikkelse av brød og vin.

Det er tradisjon for at det innviede brød, Herrens legeme, bæres i prosesjon denne dagen, og at det blir fremstilt til tilbedelse. Det som først og fremst er viktig, er å fastholde Herrens virkelige nærvær, og at Kirken derfor blir ett med Kristi offer; Han som vårt hode, Kirken hans legeme.

Kollektbønn: Allmektige Gud, du som i alterets sakrament har gitt oss et minne om din lidelse. Vi ber deg: giv oss å tilbe ditt legemes og blods mysterium, og få se fruktene av din forløsning i våre liv. Ved vår Herre Jesus Kristus...

Kalendarium

April 2005

sø	ma	ti	on	to	fr	lø
					1.	2.
3. 2. SØNDAG I PÅSKETI- DEN "Hvitesøndag"	4. MARIA BUD- SKAPS- DAG (eg. 25/3) (Isidor)	5.	6. Sixtus, pave og martyr	7.	8. 	9.
10. 3. SØNDAG I PÅSKETI- DEN	11. Leo den store, pave og kirkelæ- rer	12. Wilfrid, biskop og bekjenner	13.	14. Justin Martyr, martyr	15. 	16. MAGNUS ORKNØY- JARL, martyr (Magnusmesse)
17. 4.SØNDAG I PÅSKETI- DEN	18.	19.	20.	21. Anselm av Can- terbury, biskop og kirkelærer	22. 	23. Georg, soldat og martyr
24. 5. SØNDAG I PÅSKE- TIDEN	25. MARKUS, evangelist og martyr (Markus- messe)	26.	27.	28.	29. Katharina av Siena, jomfru og kirkelærer	30.

Søndager og mer- kedager i

Sta. Sunniva misjon

- Søndag 3. april:
2. søndag i påsketi-
den Høymesse kl
11.00
- Mandag 4. april:
Maria Budskapsdag,
messe kl 19.00*
- Søndag den 10. april:
3. søndag i påsketi-
den, høymesse kl
11.00
- Søndag den 17. ap-
ril: 4. søndag påske-
tiden, høymesse kl
11.00
- Søndag den 24. april:
5. søndag i påsketi-
den, høymesse kl
11.00
- Søndag den 1.mai:
Apostelmesse, høy-
messe kl 11.00

NB! Messe i Olav Ryesvei
39

DEN NORDISK- KATOLSKE KIRKE SENTRALT

8.- 9. april: Kleresimø-
te i Oslo

27.-28.mai: Arbeidsda-
gene i Bergen (i sam-
marbeid med Kirkelig
Fornylse og FBB)

Den Oppstandne Herre Jesus Kristus

Bemerkninger til kalendariet:

I år er Maria Budskaps-
dag flyttet fra 25. mars
til første "ferialdag" etter
Påskeuken, det vil si den
4. april.
Det vil si at St. Isidor ikke
feires dette året.

Merk: I Påskeuken er det
ingen fredagsfaste!

DEN NORDISK-KATOLSKE KIRKE STA. SUNNIVA MISJON

Sted for messefeiringen:
Kirken på Sjøfarendes, Haugeveien 35A
Prest: Fader Erik Andreas H. Holth,
Møvik, 5357 FJELL

Telefon (Fr. Erik Andreas): 56 33 26 64 /
901 95 992

E-post: faderandreas@msn.com
Hjemmesider: www.nkk-bergen.com
Menighetens konto: 3411.25.11417